

Sygn. akt IV KK 544/22

POSTANOWIENIE

Dnia 16 lutego 2023 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Ryszard Witkowski

w sprawie **Ł. K.** skazanego art. 55 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii i innych,
po rozpoznaniu w dniu 16 lutego 2023 r. w Izbie Karnej na posiedzeniu bez udziału stron w trybie art. 532 § 3 k.p.k.
wniosku obrońcy skazanego w przedmiocie wstrzymania wykonania zaskarżonego kasacją wyroku Sądu Apelacyjnego w Katowicach z 11 sierpnia 2022 r. sygn. II AKa 153/22, zmieniającego wyrok Sądu Okręgowego w Częstochowie z 31 stycznia 2022 r. sygn. II K 36/21
na podstawie art. 532 § 1 k.p.k. *a contrario*

p o s t a n o w i ł:

nie uwzględnić wniosku obrońcy skazanego i odmówić wstrzymania wykonania zaskarżonego kasacją wyroku

UZASADNIENIE

Wyrokiem z 31 stycznia 2022 r. sygn. II K 36/21 Sąd Okręgowy w Częstochowie, uznał oskarżonego Ł. K. za winnego popełnienia przestępstwa z art. 55 ust. 3 i art. 57 ust. 2 w zw. z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii (dalej ustawa o przeciwdziałaniu narkomanii) w zw. z art. 11 § 2 k.k. przy zastosowaniu art. 12 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. i za to na mocy art. 55 ust. 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 11 § 3 k.k. i art. 57b k.k., sąd ten skazał oskarżonego na karę 5 (pięciu) lat i 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności i grzywnę w wysokości 250 (dwieście pięćdziesiąt) stawek

dziennych, ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 40 (czterdzieści) zł (pkt 1 wyroku).

Po rozpoznaniu apelacji, Sąd Apelacyjny w Katowicach wyrokiem z 11 sierpnia 2022 r. sygn. II AKa 153/22, zmienił zaskarżony wyrok w ten sposób, że ustalił, iż oskarżony przypisanego mu czynu dopuścił się w okresie od dnia 26 grudnia 2020 r. do dnia 29 grudnia 2020 r., a wymierzoną oskarżonemu karę pozbawienia wolności złagodził do 4 (czterech) lat i 8 (ośmiu) miesięcy, zaliczając na jej poczet okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie (pkt 1 wyroku). W pozostałym zakresie zaskarżony wyrok utrzymał w mocy (pkt 2 wyroku).

Od tego rozstrzygnięcia kasację na korzyść skazanego Ł. K. wywiódł jego obrońca wyznaczony z urzędu, zarzucając zaskarżonemu wyrokowi szereg rażących naruszeń dotyczących obrazy wskazanych poniżej przepisów prawa:

1. art. 2 § 2 k.p.k. w zw. z art. 4 k.p.k. z art. 6 k.p.k. w zw. z art.167 k.p.k. i art. 170 § 1 pkt 2) k.p.k. w zw. z art. 366 § 1 k.p.k.
2. art. 5 § 1 i 2 k.p.k.
3. art. 433 § 2 k.p.k. w zw. z art. 437 § 1 k.p.k.
4. art. 457 § 3 k.p.k.
- 5.

Podnosząc powyższe zarzuty, obrońca wniósł o uchylenie w całości zaskarżonego wyroku Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 11 sierpnia 2022 r. sygn. akt II AKa 153/22 i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Okręgowemu w Częstochowie w postępowaniu odwoławczym (sic!).

Ponadto, na podstawie art. 532 § 1 k.p.k. obrońca wniósł o wstrzymanie wykonania ww. wyroku Sądu Okręgowego w Częstochowie z 31 stycznia 2022 r. zmienionej wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 11 sierpnia 2022 r. do czasu rozpoznania przez Sąd Najwyższy wywiedzionej przez niego kasacji.

W odpowiedzi na kasację obrońcy skazanego Ł. K., prokurator wniosł o jej oddalenie jako oczywiście bezzasadnej.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek obrońcy okazał się bezzasadny.

Na wstępie zauważyć należy, iż na mocy art. 532 § 1 k.p.k., w przypadku wniesienia kasacji, Sąd Najwyższy w istocie dysponuje możliwością wstrzymania wykonania zaskarżonego tym środkiem orzeczenia, jak i innego orzeczenia, którego wykonanie zależy od ewentualnego rozstrzygnięcia kasacji. Przywołana powyżej regulacja procesowa nie formułuje natomiast przesłanek, od których uzależnione jest wstrzymanie wykonalności zaskarżonego kasacją orzeczenia przez Sąd Najwyższy. Mając jednocześnie na uwadze wynikającą z art. 9 k.k.w. zasadę niezwłocznej wykonalności prawomocnych orzeczeń, stwierdzić należy, iż możliwość, o której mowa w art. 532 § 1 k.p.k., odnosi się do okoliczności o charakterze absolutnie wyjątkowym.

Sąd Najwyższy w niniejszym składzie podziela pogląd wyrażony w orzecznictwie, w zakresie możliwości wstrzymania wykonalności prawomocnego orzeczenia, w świetle którego: „wstrzymanie wykonalności prawomocnego orzeczenia ze względu na swoją wyjątkowość powinno być uzasadnione szczególnymi i jednoznacznymi w swej wymowie okolicznościami prowadzącymi do wniosku, że wykonanie kary przed rozpoznaniem kasacji spowodowałoby dla skazanego zbyt poważne i w zasadzie nieodwracalne następstwa” (postanowienie Sądu Najwyższego z 23 maja 2022 r. sygn. V KK 130/22; podobnie: postanowienie Sądu Najwyższego z 22 stycznia 2020 r., sygn. III KK 5/20; postanowienie Sądu Najwyższego z 18 listopada 2003 r., sygn. IV KK 347/03). Tego rodzaju następstwo może zaistnieć wówczas, gdy już pobieżna analiza kasacji, nakazuje przewidywać ewentualność jej przyszłego uwzględnienia. Sąd Najwyższy nadto zauważa, iż nadzwyczajny charakter kasacji i związane z nim skutki procesowe zastosowania instytucji przewidzianej w art. 532 § 1 k.p.k. prowadzą do wniosku, że wstrzymanie wykonania orzeczenia może nastąpić wówczas, kiedy ewentualność uwzględnienia

kasacji jawi się jako wysoce prawdopodobna.

Analiza materiałów postępowania oraz uzasadnienia wniosku o wstrzymanie wykonania orzeczenia zawartego w kasacji obrońcy Ł. K. – nie przesądzając w tym miejscu w żadnej mierze końcowej oceny zasadności wniesionej kasacji – w ocenie Sądu Najwyższego w niniejszym składzie, nie prowadzi do stwierdzenia okoliczności, które uzasadniałyby wstrzymanie wykonania zaskarżonego orzeczenia.

Mając powyższe na uwadze, orzeczono jak w sentencji.